

Den sidste rejse

Lørdag d. 9 juni 2012

Et tidligere skibslagsmedlems eksmand var afgået ved døden og var blevet kremeret. Der var et ønske om at få hans aske spredt over havet og at det skulle helst ske fra en "rigtig" båd af træ.

Utrolig god roning af de utrænede i strid modvind

Der var lovet meget vind og denne gang holdt meteorologerne hvad de lovede. Vinden stod lige ind i fjorden og varmen, ja den kunne vi ikke finde. Vi mødtes ved Ottar klokken 13.00 syv mand og efter iklædning med redningsveste gav skipper (undertegnede) en kort instruktion i roning. Sikkerhedsmæssigt var det fuldt forsvarligt at gå ud, men det er altid lige det med at komme igang, når man skal afsted i modvind. Det lykkedes over al forventning og snart blev der roet ret op mod vinden. Vi gik tæt op til kysten på naustsiden af fjorden, for at prøve at få lidt læ, men det gav ikke så meget. De seks utrænede

Asken strøes ud over fjorden

roere hang i og gjorde det rigtig godt og udholdenheden fejlede ikke noget. Ved Madeskovs camping krydsede vi over i nærheden af Rønsten hvor vi kastede anker.

Herefter blev urnen fundet frem og de tre efterladte søskende skiftedes til at strø asken af deres afdøde far ud over fjorden. Da dette var gjort blev urnen

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

knust og sænket. Vi holdt herefter en stille stund (selv om Ottar rullede i bølgerne). Så blev der åbnet en god dansk øl - en del blev ofret til den afdøde hvorefter resten blev delt mellem de efterladte. Seremonien var så overstået - vi trak ankeret og roede tilbage til nausten.

De havde medbragt en madkurv og lidt drikkevarer og da det var for koldt at sidde ude blev der dækket op inde i nausten. Sanwitch, øl, kaffe og kage ikke dårligt. Der blev snakket en del, også om vor forening og selskabet var stemt

Urnen sænkes

for at komme igen for det virkede som et dejligt sted og spændende aktiviteter - især et par af de unge havde lyst til at komme igen og de skal da være velkomne.

De havde medbragt en "pistol" samt noget krudt og samlet yderst på broen gav børnene deres fader en sidste salut.

En sidste salut

Vi pakkede skibet og så gik det for roning ind til havnen og det gik stærkt - en elegant havnemanøvre og Ottar lå igen på sin vante plads og venter på næste tur.

En sørgelig begivenhed var gennemført på en god måde - en dag de efterladte vil huske.

*Skibslagshilsen
Steen Weile*